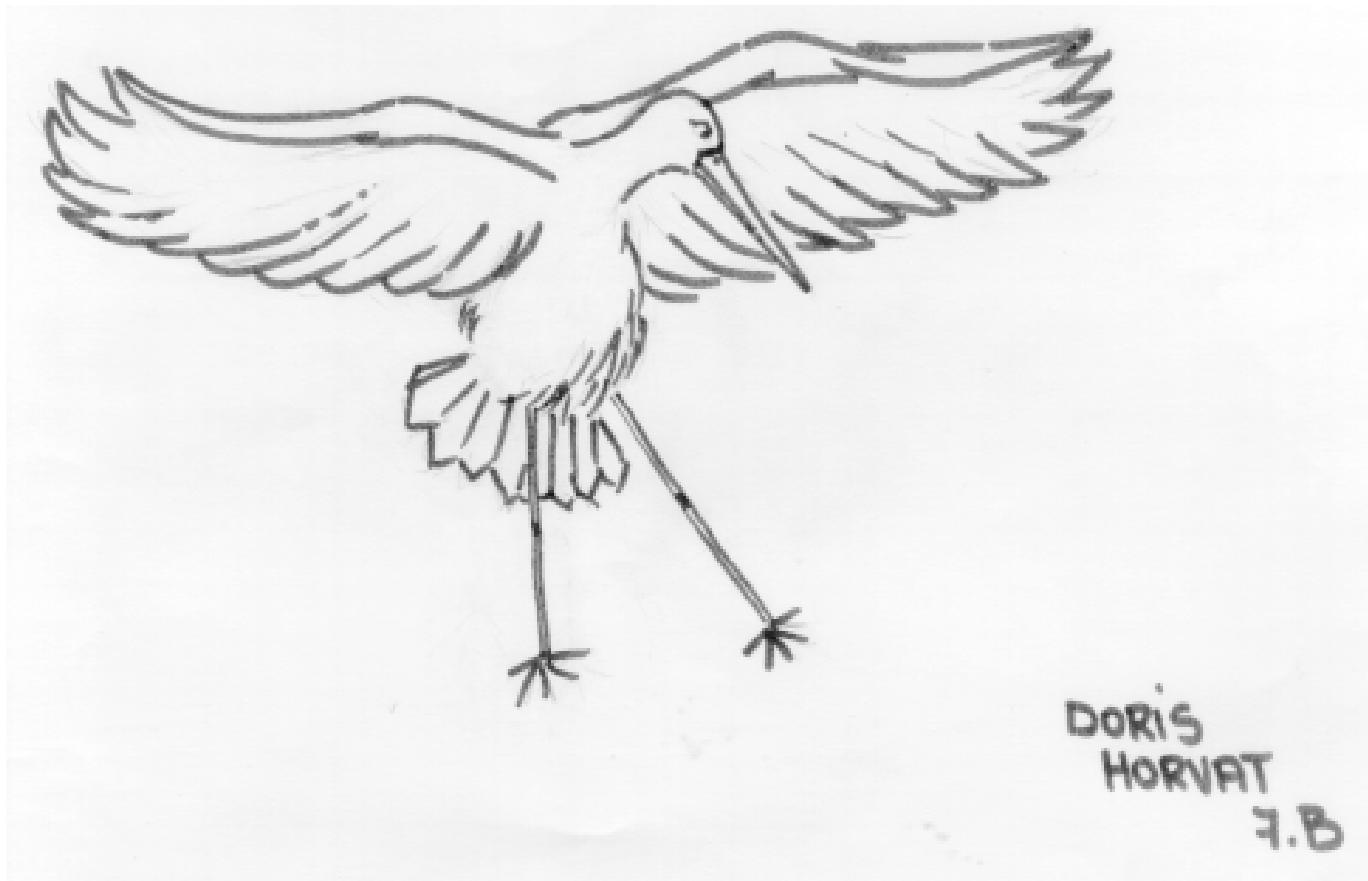

KRIK

POSEBNA IZDAJA

KRIK

Glasilo Osnovne šole Franceta Prešerna v Kranju, letnik XXXVII, šolsko leto 2001/2002, številka 2
POSEBNA IZDAJA 7. a in 7. b razreda (projektno delo na taboru v Prekmurju)

Kolofon

Mentorici: Breda Šumi in Nada Pajntar

Oblikoval: Grega Šoič, 7.b

Natisnjeno v 100 izvodih

Cena: (z DDV) 100 sit

Internet: http://www.o-fp.kr.edus.si/krik/Prekmurski_Krik_02.pdf
E-mail: krik@o-fp.kr.edus.si

TAM, KJER ŠTORKLJE GNEZDIJO

Izpod lepih visokih gorenjskih gora,
na dolgo se pot naš razred poda,
po zeleni dolini prek vinskih goric,
prispemo v deželo pravljičnih ptic.

Ob cesti na drogu si gnezda zgradijo,
ko bliža se zima, spet odletijo.
Spomladi se vrnejo zopet nazaj,
saj tukaj je njihov zemeljski raj.

Ravnina in polja in reka zelena,
hišica majhna med drevjem zgubljena,
njena je streha s slamo prekrita,
pred tehniko novo stoletja že skrita.

Mura se leno med polji preliva,
v njenih valovih svetloba se skriva,
nedaleč ob bregu privezan je mlin
in o davnih nam časih budi še spomin.

Prelepa narava je tu okrog nas.
Le kaj nam prinaša moderni zdaj čas?
Z roko v roki z naravo živimo
in nekaj lepot še zanamcem pustimo.

Ker v naši sobi nismo ravno pravi poeti, nam je pri pesmi pomagal Anjin dedek, in to kar preko mobilnega telefona.

DIJAŠKI DOM V MURSKI SOBOTI

Dijaški dom je opremljen s približno 400 sobami. V pritličju je recepcija, "dnevna soba", jedilnica in manjša trgovina. Mi smo stanovali v četrtem nadstropju. Okolica dijaškega doma je zelo obsežna. Tam je tudi košarkarsko in nogometno igrišče ter manjši park z vodnjakom.

Ko smo prispeli v dom, je sledilo razporejanje po sobah. A razred je bil na enem koncu nadstropja, B pa na drugem. Vmes pa na žalost učitelji. V vsaki sobi smo bili po trije, v nekaterih tudi po dva učenca. Sobe so bile lepo urejene, posteljnina čista. V sobah smo imeli možnost zaklepanja vrat. Po 22. uri pa je morala v domu vladati tišina. V nekaterih sobah se tega nismo držali ter naredili kakšno neumnost.

Neja Grošelj, 7. a

Klavdija Pavec, 7.b

1. DAN

Nedelja, 7. 4. 2002

Ob osmih smo se zbrali pred solo. Ob 8.15 smo se odpeljali. Na poti v Mursko Soboto smo se ustavili v Lipovcih, kjer smo si ogledali izdelke iz slame. Približno ob 13.00 smo prispeli v dijaški dom. Tako smo se odpravili na kosilo. Popoldne so k nam v dijaški dom prišli učenci Osnovne šole Beltinci, ki so nam predstavili prekmursko narodno nošo. Tudi zapeli in zaplesali so nam nekaj plesov. Pokazali so nam tudi to, kako so se včasih igrali. Dan smo končali z zabavnim večerom, ki smo ga pripravili sami.

Brigita Tič in Špela Tičar, 7. a

ZAPLEŠIMO PO PREKMURSKO

V nedeljo, 7. 4. 2002, smo spoznavali prekmurske plese. Na začetku so nam glasbeniki zaigrali nekaj prekmurskih pesmi. Igrali so zelo lepo. Zatem so nam predstavili svoje inštrumente. Zanimiv inštrument so bile cimbale in lončeni bas.

Potem so se začeli plesi. Punce in fantje iz folklorne skupine so se prijeli za roke in odplesali prvi ples v krogu. Zatem so sledili še drugi plesi. Odplesali so veliko prekmurskih plesov ter nam pokazali stare prekmurske običaje in igre, npr. menjavanje klobukov, vlečenje vrvi... Večer so popestrili s tem, da so nas naučili še nekaj prekmurskih korakov.

Klavdija Pavec in Urška Jenkole, 7. b

Prekmurje je na splošno svoj poseben značaj bolje ohranilo v pesmih kot v plesih.

PO ZELENOJ TRATI je ples, ki po figurah in izrazu spada med plese ljubezenskega snubljenja, ŠMARJANKA je varianta tudi drugod znanega MRZULINA, MARKO SKAČE pa je prekmurska oblika plesa z blazino. TKALEČKA je danes edini slovenski moški ples in im izključno spretnostni značaj. Izkaže se tisti, ki bolje in hitreje pretika robec pod kolenom. Za ŠOŠTARSKO je značilno pantomimično prikazovanje čevljarskega dela; v raznih

Manca Pogačar, 7.b

variantah je ples razširjen povsod po Sloveniji. Prekmurske plese zaključuje TOČAK – POLKA. Predstavitev je bila izredno zanimiva in poučna. Ob koncu nastopa so k plesu povabili še učence in učitelje naše šole. Slavko Vujinovič, Marko Sever in Matej Žerjal, 7. a

NOCOJ JE EDNA LUŠTNA NOČ

Nocoj je edna luštna noč,
daj mesec svejti cejlo noč,
daj mesec sveti cejlo noč,
zaspati je nejmogoč.

So širje vkuper stopili,
so loške gruške trosili,
ej loške gruške dobre so,
čiravno trde so.

Tak dugo san hodo za teboj,
kak ribice plavajo za vodoj,
raztrgao san trouje šoulinje,
pa nejman še lubice.

Manca Pogačar, 7.b

DRUŽABNI VEČER

Družabni večer se je bližal, mi pa smo še vedno bili brez idej in zamisli, kaj naj bi sploh počeli na družabnem večeru. Ampak Anja, ki je polna zamisli in se je vedno izkazala kot dobra voditeljica, nam je dala nekaj sijajnih idej:

- TRI SESTRE (Grega, Matic, Sebastijan),
- MISTER in MISS

- Murske Sobote
(prostovoljci),
- ZABAVNI PEVSKI
ZBORČEK (ki nas je spremljal po poti v Mursko Soboto),
 - ZMENKARIJE.

Družabni večer se je začel in vsi smo že nestрпно pričakovali voditeljico Anjo. Anja se je končno pojavila na odru in napovedala prvo točko. To je bil

MISTER – Anže M.

1. spremljevalka – Čahukica
1. spremljevalec – Oskar G.
2. spremljevalka – Edita P.
2. spremljevalec – Urban T.

Na koncu so bile seveda obvezne ZMENKARIJE, ki so se hitro končale, zato smo morali spat že ob 21.30.

naš zabavni pevski zborček iz avtobusa. Res, da so peli malo neuskajeno in malo pozabljali besedilo, vendar so bili zelo zabavni in so poželi velik aplavz. Potem je prišlo do zapletov. Sestre še niso zvadile teksta, zato so nastopile z majhno zamudo, vendar zelo prepričljivo in razigrano. Zapele so pesem SAMO LJUBEZEN. Na vrsto je prišel izbor MISS IN MISTRA MURSKIE SOBOTE. Komisija je postavljala vprašanja in dobila zanimive odgovore. Na koncu pa so bili rezultati takšni:
MISS – Pršica

Vsi se bomo seveda najbolj spominjali izzivalnih sester, ki so poplesavale po odru in nas vse nasmejale do solz.
Petrica Nastran, Urška Osterman,
7. b

Po večerji smo sami organizirali družabni večer. Napovedovalki večera Anja in Cirila sta najprej napovedali skupino iz avtobusa. Zapeli so Siva pot. Nato so Sebastijan L., Grega P. in Matic Č. iz 7. b razreda posnemali letošnje zmagovalke Eme – Sestre. Na glave so si nadeli lasulje in se preoblekli v dekliške obleke. Po končani predstavi Sester je ponovno zapela skupina iz avtobusa ob spremljavi kitare, na katero je igrala Manca. Zatem smo izbirali mistra in misico tabora. Zmagovalca sta bila Anže M. in Pršica (pevka iz skupine Sestre). DJ sta zavrtela pesem, na katero sta zmagovalca zaplesala. Zelo smo se smeiali. Večer se je bližal koncu, preden pa smo odšli v sobe, smo imeli zmenkarje in ples.

Neža G. & Ana K., 7. a

V Prekmurje smo se odpravili, da bi se zabavali, v avtobusu žvižgali, voznika ob živce spravljeni.

Spoznavali mnogo smo stvari, spoznavali noše in ljudi, a nekaj smo pogrešali – diskovo v jedilnici!!!

Edita, Cirila, Mira

2. DAN

Ponedeljek, 8. 4. 2002

Dopoldne:

- 2 km dolg sprehod do Rakičana,
- ogled cerkve arhitekta Jožeta Plečnika v Bogojini,
- ogled lončarske delavnice mojstra Bojneca.

Popoldne:

- plavanje, aerobika in fitnes v hotelu Diana,
- projektno delo.

Zvečer:

- predavanje o astronomiji.

RAKIČAN – JAHANJE, VOŽNJA Z VLAKCEM

V ponedeljek smo po zajtrku odšli na pohod do Rakičana, na jahanje in vožnjo z vlakcem. Približno pol ure za tem smo se odpravili do majhnega letališča. Zaradi mraza si letališča nismo ogledali, zato pa smo nadaljevali vožnjo do srednje kmetijske šole. Po dolgem čakanju na vodičko smo si končno ogledali zeliščni vrt, zelenjavni vrt, sadovnjak in čebelnjak, za zaključek pa še muzej na prostem s kmetijskimi pripomočki. Potem smo se odpeljali nazaj do gradu, kjer so nas že čakali učenci 7. a razreda. Kdor je hotel jahati konja, je

moral plačati dvesto tolarjev. Edini, ki so se opogumili, so bili ga. Pajntar, Anže in Sebastijan. Primož, Žiga in Matej, 7. b (2. skupina)

Izpred dijaškega doma smo se 1. skupina odpeljali do lončarske delavnice, v nadaljevanju pa smo si ogledali čudovito cerkev Gospodovega vnebovzetja. Medtem ko smo si mi ogledovali cerkev, se je 2. skupina zabavala ob jahanju in vožnji z vlakcem. Ko smo končali z ogledom, smo se odpeljali do Rakičana. Tri dekleta smo se opogumila in se odločila jahati konja. Nato smo zaslišali zvok vlakca ter se že veselili vožnje z njim. Odpeljali smo se do športnega letališča Rakičan in si ogledali srednjo kmetijsko šolo. Voznik vlakca je bil tako prijazen, da nas je zapeljal celo do dijaškega doma, 2. skupina pa je morala oditi kar peš (HA, HA).

Ko smo prispeli, smo se vozniku zahvalili in se 2. skupini považnali. Roberta in Sandra, 7. a – 1. skupina

LONČARSTVO

Bilo je popoldne in mineval je že drugi dan našega tabora, ko smo se odpravili ogledat lončarsko delavnico v Filovcih. Že od daleč nas je pritegnil napis nad vhodnimi vrati, kjer je pisalo:
“SI ROKE NAMOČIM, SI
ŠAJBO POTOČIM, POSODO
NAREDIM, KA VODO DRŽI.”

Vstopili smo v majhno hišo, kjer je v kotu sedel lončar, ki je ravno izdeloval vrč za vodo. Ko je izdelek dokončal, nam je še enkrat pokazal, kako ga naredi. Potem nam je njegov brat pokazal, kako izdelke sušijo in žgejo. Sledil je ogled sosednjega prostora, v katerem se je nahajala lončarska kopa. To je peč, ki je zgrajena iz opeke, čez katero je prevlečena glina. Posebnost te peči je, da so izdelki, ki jih vzamejo iz te peči, čisto črni. Po ogledu smo se vsi zadovoljni odpravili proti dijaškemu domu. Anja Torkar, 7. b

ASTRONOMIJA IN ZVEZDE – KAKO ROMANTIČNO!?

Vesolje je neskončen prostor, kjer prebivajo nebesna telesa. Sestavljen je iz več galaksij. Mi živimo v galaksiji, imenovani Galaksija. Kako domiselno poimenovanje!

V galaksije spadajo sonca, zvezde, planeti...

V našem osončju je devet planetov in eno sonce: Merkur, Venera, Zemlja, Mars, Jupiter, Saturn, Uran, Neptun in Pluton. Skoraj vsak bi želel raziskovati vesolje. Nekateri ljudje jemljejo vesolje za zelo lepo ter romantično stvar. Vesolje ni nič od tega, kar si mislijo, vesolje je zelo nevarno. To vse nam dokazuje astronomija. Astronomija – veda, ki proučuje

vesolje. Vesolje meri preko 10 milijard svetlobnih let. Lahko ga opazujemo s teleskopom, s prostimi očmi ali s sateliti, ki nam pošiljajo slike, ki jih lahko proučujemo. Zaradi onesnaženega zraka ter svetlobe zvezde v mestu težko vidimo.

Zaradi slabega vremena (bilo je oblačno) si zvezdnismo mogli ogledati.

Žiga, Primož in Matej, 7. b

“Ena, dve, tri, štiri...” se pogosto sliši iz naših ust, ko s prostim očesom gledamo zvezdice. Tudi v Prekmurju bi bilo tako lepo in romantično, če se na naše obzorje ne bi privlekli temni oblaki.

Tako smo o zvezdah poslušali v sobi, v kateri je sij zvezdic nadomeščala neonska luč. O zvezdicah sta nam pripovedovala simpatičen gospod s sivimi lasmi in njegov mlajši pomočnik. Izvedeli smo, da smo mi z našo Zemljo vred le majhen nepomemben delček ogromnega morilskega vesolja, ki pa je po drugi strani lahko tudi zelo lepo ter romantično. Ljudje so se včasih bali kometov, saj so verovali, da prinašajo razne kuge, suše...

Za to leto bodo za naš delček galaksije veljale naslednje napovedi:

- 24. junija nas bo luna za kratek čas zapustila (lunin mrk),
- 12. avgusta bomo na nebu lahko opazovali hitro potujoče utrinke (meteorski roj perzeidi),
- 17. novembra bo tam zgoraj divjala strašanska nevihta (meteorska nevihta leonidi),
- 13. decembra bomo videli podobne utrinke kot avgusta, toda v večjem številu (meteorski roj geminidi).

Naša galaksija je poimenovana povsem brez domišljije - imenuje se Galaksija. Galaksije se združujejo v jate, naša jata pa se imenuje Krajevna jata. Da bi prepotovali le našo galaksijo bi porabili zelo zelo zelooooooooooooooo veliko časa. Če bo znanost v prihodnosti tako hitro napredovala kot svetlobna hitrost, se bomo morda srečali z našimi sosedji nekje v vesolju.

Urša, Anja, Teja, 7. a

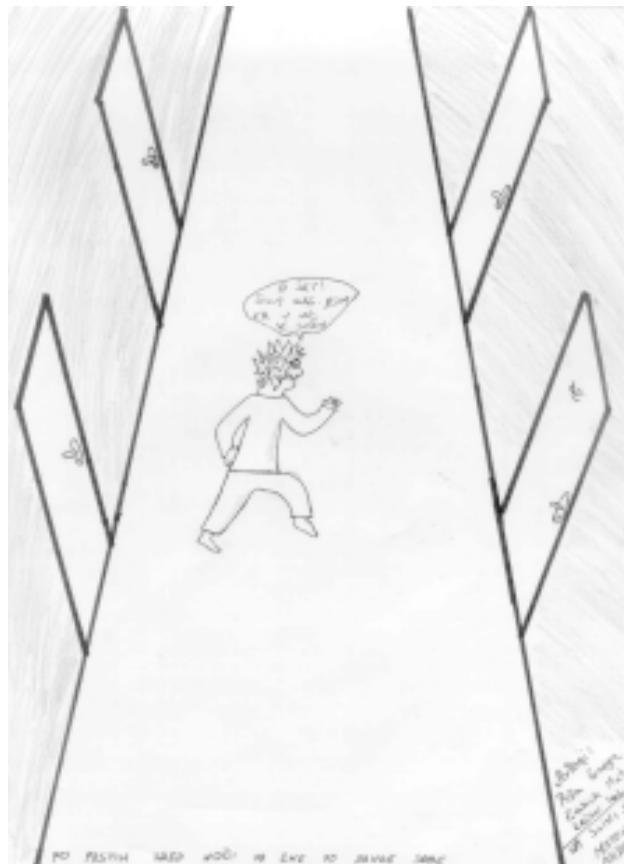
NOČNA MORA

Ko smo prišli, smo skor že odšli,
tko smo hotl, da neb šli u kotl.
Ker tovarišice so vroče bile navzoče,
bilo nas je strah in špilal smo šah.

Drug dan v domu smo bli in se monopolji šli.
Vsi smo zmagovali in denar zažgali
in pol se v postelje podal.
Ker takoj nismo zaspali, so nas na piko dal.

Za tret dan še ne vem,
ker nas še ni zbolel
in zdaj grem v posteljo spat
in se s hrano igrat.

Leško, eno rimo in naslov je dodal Prša, Čahuk je težil

Po prstih sred noči od sobe do sobe: "O šit, šica gre.
Se bom kr v wc skriu."

Narisali: Grega Prša, Sebastjan Leško in Matic

Čahuk, 7.b

Na sliki je Anže Matoh.

3. DAN

Torek, 9. 4. 2002

Dopoldne smo se spet razdelili v dve skupini. Mi smo se najprej preizkusili v ročnih spremnostih, izdelovali smo izdelke iz slame. Pozneje smo odšli na ogled mesta, evangeličanske cerkve ter pokrajinskega muzeja. Popoldne pa je bilo v znamenju športa. V različnih športnih dejavnostih smo se pomerili z učenci Osnovne šole Murska Sobota II. Po nekaj zmagah in porazih (večinoma zmagah) smo se odpravili nazaj v dijaški dom. Zvečer smo si ogledali film Halgato.

Urška Osterman in Petra Nastran, 7. b

Upamo, da bo tradicija izdelovanja slamnatih izdelkov še dolgo v Sloveniji.
Ana & Neža

Prvo uro smo poslušali gospo, kako se dela iz slame. Čeprav smo v naši skupini poslušali bolj malo, smo izdelke naredili med prvimi. Oskar je naredil samo polovico srčka, Aleš je bil najbolj priden, saj je naredil največji srček, jaz pa sem naredil manjšega.

Anže Matoh, 7. b

Vsi trije smo izdelali srce, le da so bila vsa različne velikosti in oblike. Na začetku smo se kar precej motili, vendar ko nam je g. Teran nekajkrat pokazal, kako izdelovati, nam je stvar kar stekla. Izdelek je vsem kar dobro uspel.

Sebastijan, Grega in Matic, 7. b

ponudila tudi, če komu delo ni šlo preveč od rok. Sam sem lovil zadnje trenutke časa in na koncu mi je le uspelo splesti izdelek, ki sem si ga žezel. Poleg violinskega ključa, ki sem ga izbral (ta izdelek je bil najbolj zahteven, vsaj tako je povedala gospa), sta bila na izbiro še slamnati srček ter slamnati venček. Najtežje je bilo, ko je zmanjkalo slame in jo je bilo treba nadomestiti ("štukati"), pri tem se mi je slama večkrat razparala. Prvi koraki so bili težki, potem pa je delo potekalo kot po maslu. Na mojo srečo mi je izdelek kar dobro uspel, samo malo ga je bilo treba pritrđiti in izdelek je bil končan.

Marko Sever, 7. a

Na tabor smo se odpeljali, se veliko nasmejali,

SPRETNI PRSTI?!

Na taboru smo si ogledali izdelovanje slamnatih izdelkov. Gospa nam je razložila, kako pripravijo stvari za izdelek: najprej poberejo še zelene bilke rži, še preden se začne razvijati zrno. Nato jih raztrosijo po njivi (to traja 5 – 7 dni). Ko jih poberejo, jih zvežajo v snope. Pred pletenjem jih namočijo v mlačno vodo. Nato izdelke izdelujejo, in sicer na pamet. Medve sva izdelali srčka. Izdelek nama je uspel še kar dobro, vendar se z gospejinim ne more primerjati. Spoznali pa smo tudi križe, vrčke, putrce, dožneke... Za bunclek porabi gospa približno 25 ur, za dožnjek pa 120 ur.

Izdelal sem violinski ključ. Delo je bilo težavno, vendar nam je gospa delno olajšala, saj je pripravila material – slamo za pletenje in vsakemu učencu izdelala začetek. Pomoč je

domov odnesli smo izdelke, ki bili so kot pepelke.

Neža in Ana

TEKMOVANJE V ŠPORTNIH IGRAH

9. 4. 2002 smo imeli družabno popoldne s sosednjo OŠ iz Murske Sobote. Pomerili smo se v košarki, štafeti, med dvema ognjema in skakanju z vrečo. Ob vsaki disciplini smo se zelo zabavali, najbolj napeto pa je bilo pri igri med dvema ognjema, saj sta bili obe skupini zelo dobri. Všeč nam je bilo tudi vlečenje vrvi. Seveda, zmagali smo mi. Zmagali smo v vseh disciplinah, razen v skakanju z vrečo nismo imeli sreče, pri košarki pa smo izgubili samo za en koš. Po koncu teh iger smo si malo odpočili, potem pa še nekajkrat vrgli na koš. Čez nekaj časa se nam je pri igri pridružil g. Teran in z njim smo igrali vse do konca tega družabnega popoldneva.
Miha Kozjek in Zlatko Makarič,
7. a

HALGATO

Film Halgato se nam ni zdel dober, ker ni po našem okusu – vsak ima svoj okus. Tudi govorica ljudi ni bila preveč jasna, saj imajo Prekmurci svoje narečje, ki ga vsi ne razumejo prav dobro. Film pripoveduje o življenju Romov, kako jih Slovenci ne spoštujejo ali ne marajo, in to samo zaradi njihove barve kože. Veliko je ljubezenskih prizorov, igranja na violino...
Če bi film ocenjevali z ocenami od 1 – 10, bi se verjetno vsi strnjali z oceno 4. To pomeni, da je bil film srednje dober.
Roberta, Ana, Sandra, 7. a

Ocena: -2

Film nam ni bil všeč, saj so govorili v prekmurskem narečju in smo zelo malo razumeli. V filmu tudi ni bilo prave zgodbe, saj se je ponavljalo podobno:

umor,
posilstvo,
umor...
Sicer pa je film prikazoval cigansko življenje, ki je tudi v resnici zelo kruto in nemoralno. Vsebina ni bila razumljiva in zanimiva.

Cirila Zorenč, 7. b

Film Halgato mi sploh ni bil všeč. Bil je dolgočasen, nekatere osebe v filmu so govorile nerazločno, vsebina je bila ponavljača in vsekakor neprimerena za tabor, na katerega smo šli (le jezik je bil prekmurski ter okolica z ljudmi). Lahko bi si ogledali bolj sproščajoč film, na primer kakšen "za nasmejat".
Anja Naglič, 7. a

4. DAN

Sreda, 10. 4. 2002

O, ne že zadnji, smo stokali zgodaj zjutraj, saj smo vedeli, da moramo spakirati prtljago. Po zajtrku smo takoj začeli reševati naloge. Na poti nazaj domov smo si v Veržeju ogledali še mlin na Muri.

Klavdija Pavec, 7. b

ZNAČILNE PREKMURSKE JEDI

PREDJEDI: prekajena šunka, nadevan želodec, žolca iz svinjskih kož in parkljev, tlačenka, kuhanega govadina s hrenom, meso iz tunke...

MLEČNE PREDJEDI: skuta s sметano...

JUHE: kisla juha iz svinjske glave in parkljev, braska juha s svinino in ajdovo kašo, krompirjeva, fižolova ali mlečna juha s svinino in z ajdovo kašo, gobova smetanova juha...

GLAVNE JEDI: koline z bujto repo, svinjska pečenka in krvavice iz ajdove kaše, ocvirkove pogače, bograč, ciganska pečenka, pečen zrezek, začinjen s česnom, ribe...

PRIKUHE: krompir, zelje, bujta repa, fižol, buče, kumarice...

PRILOGE: dodox (krompirjevi žganci), cuki (krompirjevi svaljki), sirovi ali makovi rezanci, kulinje, potresene z makom in polite s kislo smetano...

Ostale jedi: gibanica, repnjača, tikvača, posolanke, vrtanik (kruh).

IN KAJ SMO JEDLI MI?

Nam pa so se cedile sline ob pokušanju mednarodne kuhinje. Na našem jedilniku se je znašel dunajski zrezek, pomfri, ham-burger, polpeti, testenine, dušena govedina, pasulj...

Slavko Vujinovič, Marko Sever,
7. a in Žiga Vagnuti, 7. b

PREKMURSKA GIBANICA

Sestavine

Krhko (podplatasto) testo

- 25 dag moke (mehka in ostra pol pol)
- 10 dag masla
- 4 dag sladkorja
- 1 jajce
- 0,5-1 dl belega vina
- sol

Vlečeno testo

- 0,5 kg mehke moke
- cca 2 dl mlačne vode
- sol
- limonin sok, nekaj kapljic
- 2 žlici olja
- 1 jajce ali samo rumenjak

Nadevi:

1. Makov nadev:

- 15 dag maka (mletega)
- 1 zav. vanilin sladkorja
- 5 dag sladkorja kristalnega
- 5 dag raztopljenega masla
- 1 dl goste kisle smetane

2. Skutin nadev:

- 25 dag skute – pretlačene
- 1 jajce in 1 rumenjak
- 5 dag sladkorja, limonino lupinico
- 5 dag raztopljenega masla
- 1 dl goste kisle smetane

Priprava

1. Krhko testo za podlagu

Sestavine: moko, maslo, sladkor, jajce, sol in belo vino pomešamo v primerni skledi in zamesimo testo. Testo gnetemo, da je gladko in ga oblikujemo v hlebček. Pokrijemo in pustimo testo počivati.

2. Vlečeno testo

V moko dodamo vse sestavine in umesimo vlečeno testo. Zamesimo gladko mehko testo in ga razdelimo na dva kupčka. Pokrijemo in postavimo, da počiva vsaj 30 minut.

Nadevi

1. Mak zmeljemo in ga zmešamo s sladkorjem in vanilijevim sladkorjem.

2. Med pretlačeno skuto vmešamo jajce in rumenjak, dodamo sladkor in limonino lupinico. Primešamo kislo smetano.

3. Orehe zmeljemo, toda ne preveč drobno, primešamo vanilin sladkor in cimet.

4. Jabolka olupimo, jih naribamo, posladkamo, odišavimo s cimetom v prahu in limonino lupinico. Ponekod dodajo še namočene rozine oz. grozdje brez koščic.

Dober tek!

HIŠNI RED

DOVOLJENO	PREPOVEDANO
<ul style="list-style-type: none">- pitje čaja in sokov,- obmetavanje s copati (če nuben ne ve),- tekmovati po stopnišču,- gledanje TV.	<ul style="list-style-type: none">- pitje kave, kapučina,- polivanje,- obiskovanje drugih sob,- hoditi iz sob,- med odmorom igrati košarko,- razgrajati po 21:30,- ponoči hoditi na WC (zaradi tega smo zelo trpeli – dve smrtni žrtvi),- razmetavati sobe (sej ni blo kej za razmetat, k itak ni blo nič pospravljen),- zvečer pošiljanje SMS-ov in pogovarjanje po telefonu (vendar so bile besede učiteljev ZAMAN, kajti imeli smo VIBRAKLIC),- poslušanje vokmana (tudi to smo počeli),- VSE, KAR SMO POČELI.

“Takoj vsi v sobe!” je stavek, ki ga največkrat slišimo od naših učiteljev, ki bi jih lahko poimenovali kar mučitelji, saj nam neusmiljeno zastavlajo številna vprašanja ter nova pravila in prepovedi.

Preden se skrijemo pod tople odeje in vstopimo v svet lepe neresničnosti, nam pol ure pridigajo o miru in redu, ki naj bi vladal po deseti uri v naših sobah. Največji kršitelji le-tega miru so naši preljubi prfoksi, ki celo po enajsti uri trkajo na vrata in motijo naš težko prisluženi spanec. Zvečer nam zagotovijo zelo zgodnji zajtrk, ko pa zjutraj odpremo oči in se zbudimo, izvemo, da je zajtrk šele čez eno uro. Tako gre po gobe pol ure našega dragocenega spanca. Po končanih obrokih imamo pol ure prostega časa, med katerimi rešujemo naloge, s katerimi so nas obdarili naši učitelji. Če imamo srečo, nam je celo dovoljeno igranje na igrišču, obdanem z dvometrsko ograjo,

by Matic Čahuk, 7. b

Manca Pogačar, Ana Naglič, 7. b

Že prvi dan smo kavo pil,
so prfoksi pršli in nam kuj zatežil:
“Fantje, fantje, nehite kavo pit,
da nau treba staršem doma zatežit!”

Žiga, Nejc, Urban, 7. a

preko katere nam je izstop strogo prepovedan.

Po našem prostem času, ki ga imamo po navadi po ksilu, se z našimi učitelji odpravimo na krajši sprehod po bližnji okolici, za katerega velja pomembno ter najstrožje pravilo: "Ne oblači se premalo, ampak preveč!"

Včasih bi nam upoštevanje tega pravila prišlo prav, saj smo na svoji koži občutili, kaj pomeni ne upoštevati to pravilo.

Zvečer nas čakajo večeri, ki so jih pripravili naši učitelji ali pa nastanejo po naših željah, ki se največkrat ne obnesejo.

Poleg teh pravil so tu še druga, ki pa se jih nam "nedijakom" še ni treba držati.

V tem dijaškem domu
še kar lepo nam je,
malo nam je grozno,
a potrpeti znamo vse.

Hišni red velja za vse,
le za učiteljice ne!

Učitelji so čudne volje,
zato nikoli ne veš, kaj je bolje.
Biti priden je lepo,
biti poreden pa še bolje.

Anja Naglič, Teja Krušec, Urša Škapin, 7. a

KLIC V SILI

Poslal sem SMS sporočilo:
"Nekaj bi te prosil, mami. Ali me prideš iskat, ker imam zelo visoko temperaturo in želodčne težave?
Žiga."

Mami: "A se ti zafrkavaš a misliš resno? Naj me Šumička pokliče!"
Toda nisem mogel sporočiti, da je

z menoj vse v redu, ker sem bil zaseden z veliko slame v rokah. Izdelovali smo ravno izdelke iz slame.

Nakar je moj očka klical Šumičko in jo vprašal, kaj je z mano. Ker razredničarka o tem ni vedela nič, je bila začudena. Poklicati sem moral domov in povedati, da sem se pohecal. Oče mi je rekel: "Pazi se, ko prideš domov!"

Jaz pa le pri enem ušesu noter, pri drugem pa ven. Ko bom pa doma kaj več izvedel, vam bom nemudoma sporočil po SMS-u.

Poreden učenec Žiga Renko, 7. a

ANKETA

KAJ MI BO OSTALO NAJBOLJ V SPOMINU?

- Najbolj mi bo ostalo v spominu pletenje iz slame, to pa zato, ker je bilo zanimivo in ne preveč težko. Ana, 7. b
- Najbolj mi bo v spominu ostalo izdelovanje izdelka iz slame, ker rada izdelujem preproste stvari, in športno popoldne s prekmurskimi osnovnošolci, s katerimi smo se zelo dobro razumeli. Doris, 7. b
- Najbolj mi bosta ostala v spominu dva dogodka. To je plavanje, ker obožujem vodne športe, še posebej če smo cel razred skupaj, in moje izdelovanje violinskega ključa, ker zelo rada ustvarjam take preproste stvari, ki se dajo narediti zelo hitro. Anja, 7. b
- Najbolj mi bo ostalo v spominu pletenje iz slame, ker je bilo pri delu zelo zabavno. Katja, 7. b
- Najbolj nama bo ostalo v spominu, da smo se veliko zabavali in si ogledovali zanimivosti. Najbolj nama je bila všeč evangeličanska cerkev, ker o njej nisva vedeli ničesar. Sandra in Roberta, 7. a
- V spominu mi bodo ostale prekmurske narodne noše, ki so nam

KAJ SMO POČELI V PROSTEM ČASU?

Vsi v tem taboru vedo, da je treba prosti čas kar dobro izkoristiti. In mi znamo prosti čas izkoristiti.

Prvi dan mi je bil še posebej všeč, ker smo morali samo počivati, kolikor smo hoteli. Dečki so se odločili za nogomet in takoj po ksilu že zdrveli na igrišče. Kmalu sem se jim pridružil tudi jaz.

Drugi dan ni bil dan za sproščanje, saj smo morali cel dan pisati.

Urban Tepina, 7. a

- jih predstavili učenci OŠ Beltinci. Tudi zapeli in zaplesali so nam nekaj značilnih prekmurskih plesov. Špela, 7. a
- Všeč mi je bila lončarska obrt, kjer smo si ogledali izdelavo različnih izdelkov iz gline. Brigita, 7. a

KAKŠNO SE MI ZDI PREKMURJE?

- Prekmurje je drugačno kot Gorenjska, saj je to ravninski svet. Tudi ljudje so prijazni in gostoljubni. Samo razumeš jih zelo težko, še posebej, če govorijo v svojem narečju. Ana, 7. b
- Prekmurje je zelo zanimivo. Ljudje so drugačni kot mi "Gorenci". So zelo prijazni, imajo drugačen naglas, zaradi tega jih včasih zelo težko razumemo. Pokrajina ni hribovita, temveč ravna. V Prekmurju imajo veliko starih šeg in navad: lončarstvo, izdelki iz slame, prekmurske noše, plesi in pesmi... Poleg šeg in navad pa imajo tudi zelo urejeno in čisto okolico. Doris, Anja, Katja
- Prekmurje je polno zanimivosti. Pokrajina ima veliko polj, ki so letos močno posušena, saj že dolgo ni deževalo. Zime so mile, poletja pa vroča.

Ljudje so tukaj vsi zelo prijazni, moti me le njihova govorica, saj jih vsi ne razumemo prav dobro. Sandra in Roberta, 7. a

- Pokrajina v Prekmurju mi je zelo všeč, čeprav je večinoma ravna. Ljudje so zelo prijazni, sama govorica pa se razlikuje od naše. Nekaterih njihovih besed nismo razumeli, a so nam jih potem tudi razložili.

KAJ MI JE BILO VŠEČ?

- Všeč mi je bilo plavanje, ker rada plavam, in prosti čas, ker smo se veliko zabavali.
- Predvsem prosti čas, ki smo ga na žalost imeli zelo malo. V bistvu le prvi dan. V prostem času smo se ukvarjali s športom, lahko smo se drli in skakali. Bili smo brez skrbi, da bi nas kdo za to oštrel. Najbolj mi je bilo všeč veseljačenje in

Tam, kjer štorklje žive,
tam, kjer Mura leži,
prav tam smo bili
in vse videli.
Narodno nošo
in druge stvari.
Všeč nam je bilo
in še bomo prišli.

Ana in Manca, 7. b

dolgočasenje na prvi večer, ko smo prišli.
Mislim, da dolgčas ne bi bil prisoten, če večera ne bi organizirali prvi dan, saj nismo bili dovolj sproščeni. V veliko pomoč bi nam bila dobra volja učiteljev, ki pa je od njih nismo dobili.
Všeč mi je bilo vse, najbolj pa hrana, ker je

- bila dobra in okusna.
- Najbolj všeč mi je bil prvi dan zvečer.
 - Najbolj mi je bilo všeč zabavanje v zgodnjem jutru, saj smo imeli le takrat pravi prosti čas, ki smo ga dobro izkoristili. Čeprav bi rad povedal, kaj se je dogajalo, tega raje ne bom.
 - Najbolj mi je bilo všeč žuriranje pozno v noč. Hodili smo po hodnikih, vpili in se basali s sladkarijami. Učiteljice so se jezile in hodile po sobah kontrolirat, če že spimo, mi pa smo se potuhnili in se delali, da spimo. Nato se je učiteljica tako razjezila, da je odšla po ključ in odklenila našo sobo. Vsi smo spali (kao!), a Matic ni bil prepričljiv, zato je bil največ kriv.
 - Najbolj všeč mi je bilo, ko smo se zadnji dan zjutraj odpravili po sobah in sošolce mazali s pasto za zobe. Nasmejali smo se do solz, ko smo videli njihov odziv.
 - Prosti čas, ki pa ga je bilo sicer zelo malo, saj smo imeli zelo veliko drugih obveznosti.
 - Izdelovanje izdelkov iz slame, ker je bilo zanimivo in zabavno.
 - Na taboru mi je bil najbolj všeč večer astronomije, saj je bil zelo zanimiv. Velikokrat gledamo v nebo, v zvezde, vendar ne vemo,
- kako se kakšna zvezdica imenuje. Ta večer smo dobili odgovore na veliko vprašanj.
- Avtomat za pijačo, ker smo lahko poleg kokakole pili tudi kakav.
 - Košarka, ker jo rad igram.
 - Prosti čas, ker smo se kartali in zabavali.
 - Igranje nogometa, ker se vrнем poln modric, igranje košarke, ker je moj najljubši šport; igranje slači osla, ker imam pri tej igri srečo...
 - Srečanje z OŠ iz Murske Sobote, ker smo tekmovali.
 - Prvi dan, ker nismo imeli toliko dela in smo se zabavali, učiteljice in učitelji pa nam niso težili.
 - Izdelovanje izdelkov iz slame, ker sem se naučila izdelovanja in naredila kar lep izdelek.
 - Fitnes in plavanje, ker edino ni bilo dolgočasno.
 - Avtomat, ker mi je dal kakav, ko sem mu plačal.
 - Igranje monopolija in žuriranje pozno v noč, ker nismo mogli spat.
 - Všeč mi je bilo oponašanje treh sester – nasmejal sem se ob petju Pršice, Čahukice in Leškice.
 - Jahanje, le škoda, da smo jahali zelo malo časa, saj zelo rada jaham. Všeč pa mi je bilo tudi na vlakcu, vendar je na žalost pihal veter in nas je zelo zeblo. Voznik je bil tako dober,
- da nas je pripeljal do doma in nam ni bilo treba iti peš.
- Igranje nogometa, ker se sprostis in zabavaš.
 - Všeč mi je bil obisk lončarske delavnice in izdelovanje iz slame, ker smo se naučili nekaj novega.
 - Najboljša mi je bila hrana. Bila je zelo zdrava in užitna. Tudi avtomat mi je bil zelo všeč, ker sta bila kakav in čaj samo šestdeset tolarjev! To je zelo zelo poceni.
 - Avtomat za kakav, ker smo se tam zbirali, pili krem kakav in se pogovarjali.
 - Lepo urejene sobe in dobra hrana, posebej všeč mi je bil avtomat za tople napitke. Zelo poučni in zabavni so bili izleti in predavanja, še posebej tisto o astronomiji.

KAJ MI NI BILO VŠEČ?

- Pohodi, ker ne maram hoditi. Tudi film mi ni bil všeč, ker je bil dolgočasen.
- V nobenem primeru mi niso bila všeč pravila, a tudi z njimi se je dalo shajati, če si jih primerjal s pravili, ki so jih postavili dijakom v dijaškem domu. Mogoče mi tudi ogromno število nalog ni bilo prav simpatično, ampak kot berete, smo še živi.

- Vse mi je bilo všeč.
- Ni mi bilo všeč, ker smo morali zgodaj vstajati.
- Muzej, ker je govorila prepotih, snov je bila dolgočasna, govorila pa je tudi le stvari, ki so bile napisane na razstavljenih predmetih.
- Ni mi bilo všeč, ko mi je Prša z lepilnim trakom zalepil glavo. Da sem lahko dobil lepilni trak z las, sem si moral umiti glavo.
- Ni mi bilo všeč, da smo morali tako zgodaj spat, zjutraj pa zgodaj vstat.
- Zadnji večer, ko smo gledali film Halgato, ker nisem nič razumela in sem bila zaspana. Ni mi bilo všeč, ker smo morali že ob 22.00 spat.
- Zgodnje vstajanje, ker se z zgodnjim vstajanjem v sedmih letih še nisem sprizgnila in ker semlena. Hehe.
- Stopnice, ker smo morali vsak dan desetkrat gor in dol.
- Stopnice, ker jihsovražim in me potem bolijo noge.
- Spanje, ker smo morali zaspati že ob 22.00 in nismo smeli iti zvečer v druge sobe ali pri njih prespati. Tudi film mi ni bil všeč, ker je bil brez prave vsebine in v prekmurskem narečju, tako da nismo skoraj nič razumeli.
- Ni mi bilo všeč, da učitelji niso dovolili piti kavo.
- Prvi dan mi je bilo všeč vse, še posebej avtomat

za kavo. Najprej smo vsi popili vsaj tri skodelice, dokler nas niso zalotili učitelji, ki so prepovedali piti kavo. Od takrat naprej sem si zaželet vsaj eno skodelico kave, ko sem šel mimo avtomata, ker pa mi je učiteljica prepovedala kavo, sem se zadovoljil s kakavom. In še kar bi rad spil eno skodelico. Pa jo tud bom. Pa da ne bomo pozabili vsakodnevne hoje po stopnicah.

- Hišni red, ker nismo smeli hoditi iz sobe v sobo.
- Trda postelja in da smo morali ugasniti luči že ob desetih.
- Dolga pot do Prekmurja in nazaj, slaba hrana, da so ves čas tolkli po vratih, da nisem mogel zaspati...
- Ni mi bilo všeč, ker je Danijel razbijal po vratih, Trost pa trkal in oponašal čudne glasove.
- Film Halgato, ker je bilo preveč nasilja in ubijanja.
- Hišni red – prepovedano obiskovati druge sobe, ob desetih ugasnjena luč. Nekatera pravila so bila prestroga.
- Ni mi bilo všeč, ker nismo igrali veliko nogometa.
- Ni mi bilo všeč, da so vsi govorili, da jim težim, in kar je še najhujše, da sem bila osamljena, medtem ko so se drugi zabavali in uživali.
- Da smo bili nastanjeni v četrtem nadstropju, ker so bile stopnice zelo

- dolge in so se zelo vlekle do vrha.
- Sobe, vsaj na začetku, ker so bile zelo mrzle, da smo ponoči skoraj zmrznili.

NAJ FACA NA TABORU

- To so bile SESTRE, ker so bile smešne in zabavne.
- Naj naj faca na taboru so bile seveda naše članice slovenske pop skupine Sestre, ki trenutno kraljujejo na

- slovenski glasbeni sceni.
- Tri sestre, ker so si upali peti pred dvema razredoma.
- Psiholog, ker smo se hecali.
- Avtomat za kavo, ker smo bili zmeraj pri njem (bil je v središču pozornosti)
- Alfonz Potočnik.
- Študent Drago iz tretjega

- nadstropja, ker je bil nekako čuden.
- Naj face so vsi, še najbolj tisti, ki znajo težit: Matoh, Mrak, Čahuk, pa tud Leško. Pa g. Potočnik je tud ful faca, k se je fino z nemu pogovarjat.
- Naj faca se mi je zdel Urban Tepina, ker je v "boksarcah" skakal po hodniku gor in dol.
- Naj faci na taboru sta bila Grega Prša – Pršica in Matic Čahuk – Čahukica, ker sta se obnašala kot pravi "sestri". Seveda pa je Pršica boljši, saj je zelo dober igralec, sploh pa takrat, ko je omedlel, ker je bil izbran za miss Prekmurja.
- Manca in Ana, ker sta zabavni in duhoviti.
- Kuhar, vedno se je zafrkaval. Vsi so bli face.
- Vsi tisti, ki so na kakšen način izstopali.
- To sta bila definitivno Oskar Grah in Urban Tepina, ker sta edina lahko človeka spravila v smeh, da se je skoraj...!!!
- Matej Žerjal, saj je večkrat pripovedoval tako smešne stvari, da smo se vsi smejali.
- Za naj faco na taboru bi porabil preveč strani, zato jih bom naštel samo nekaj: Oskar Grah, ki me je vedno spravljal v smeh; Aleš Mrak, ki je zmeraj zafrkaval druge učence; Žiga Renko, ker je prvi dan tako smešno smrčal;

Danijel Bogdanović, ki se je zmeraj rad tepel in seveda, da ne bi pozabil največjega "vrebača" na celi šoli Anžeta Matoha, ker je vedno srečen in se veliko zafrkava.

- Manca, ker sva se zabavali dolgo v noč.
- Ana in Maruša, ker sta ga "biksali".
- Urban Tepina, ker se je obnašal smešno.
- Grega Šoič, saj je stresal najboljše šale na celem taboru.
- Avtomat, ker je imel dober kakav.

lahko zamenjali za dekleta. Imele so dober nastop, čeprav besedila niso znale na pamet. Migale so z boki in se spogledovale z občinstvom. Na koncu so nas pozdravile in se kasneje udeležile tudi izbora za MISS PREKMURJA. Ena članica je celo dobila težko prisluženi naslov. - Ko so Leškota oblimali s selotejpom.

- Srečanje z drugo šolo.
- Pot na bazen. Odšli smo v hotel in na poti prijazno

NAJ DOGODEK NA TABORU

- Zanimiv dogodek je bila naša nenavadna ura aerobike, a vseeno ne more prekosi nastopa Sester. Sestre so se pripravljale eno uro. Če jih ne bi poznali, bi jih pozdravljali ljudi, vendar namesto da bi odzdravili, so začeli kleti ali pa so ošabno pogledali stran. Tako ne velja to, kar so govorili učitelji pred taborom, da so Prekmurci prijazni ljudje.
- Naj dogodek je bil v torek popoldne, ko sva midva s Čahukom

zalimala s selotejpom Leškotovo in Trostovo glavo. Oba sta se pustila, ko pa sta si selotejp odstranjevala, je izgledalo, kot da bi se depilirala.

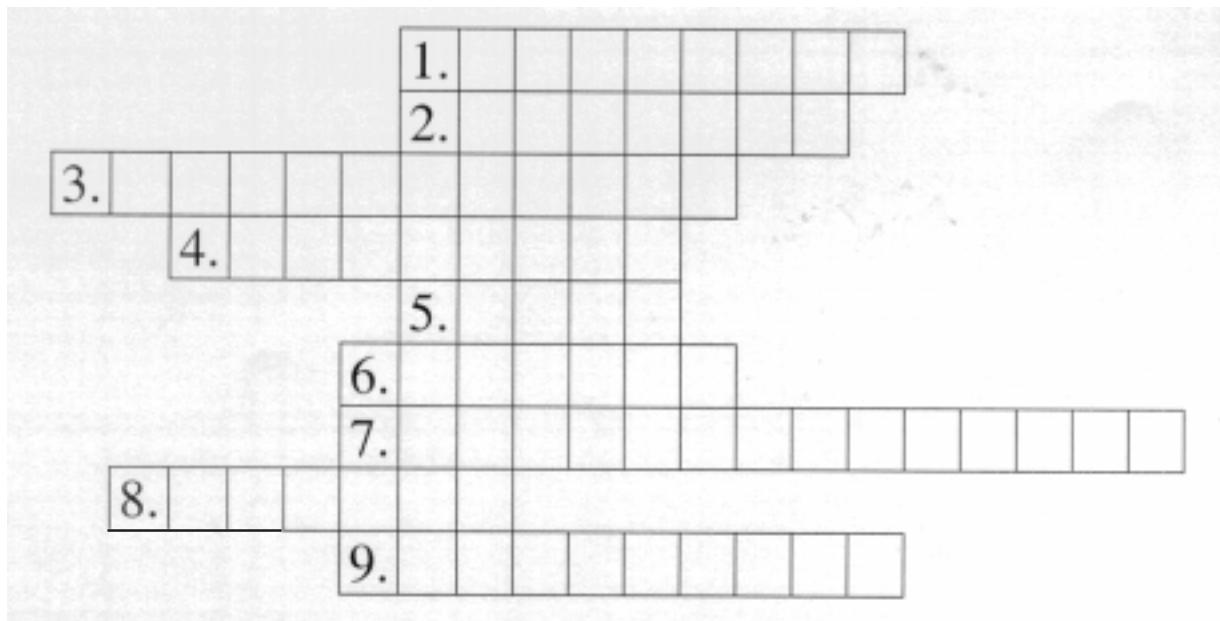
- Naj dogodek mi je bil odhod v bazen, ker smo videle fante v kopalkah.
- Spanje – sicer ga je bilo zelo malo.
- Zgodil se je ravno prvi dan. Bili smo še najbolj sproščeni in brezsrbni. Igrali smo se twister. Bilo je zanimivo, saj se nismo kregali, ampak smo se preprosto igrali. Kot majhni otroci.
- Odhod domov.
- Ko se je pokvarila kljuka.
- Obisk bazena. Najprej nas je bilo strah, potem

pa se je vse spremenilo v pravo rajanje. V bazenu smo se tunkali in s tistimi, ki so nam všeč, pogovarjali. Upam, da bomo to tudi kdaj ponovili.

- Ko smo se šli slači osel, se je Urbi slekel skoraj do nazga. Na sebi je imel samo še "bokscarice". Medtem pa je vstopila Neja in rekla...
- Ko smo se šli slači osla. Ne vem zakaj, ampak jaz sem bil zmeraj skoraj nag. Zgleda, da je to že po naravi.
- Da sem zbolel (najslabši dogodek).
- Naj dogodek mi je bil, ko sem na hodniku ujela lep par, ki si je voščil lahko noč (Ana in Anže).

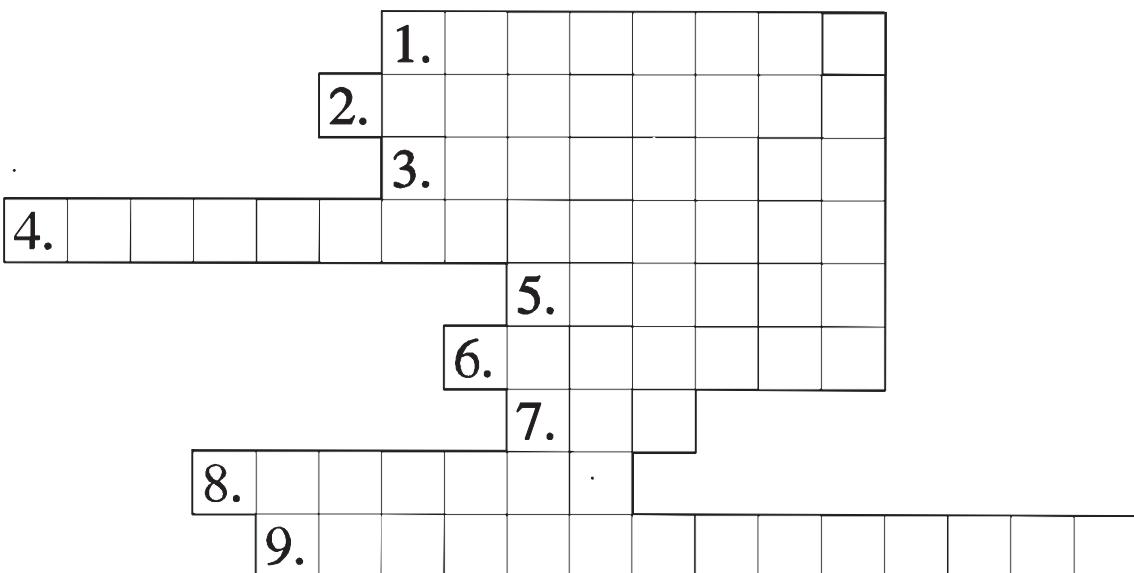
- Naj dogodek na taboru je bil prvi večer, saj je bil katastrofa. Vseeno smo se imeli zelo dobro.
- Tekmovanja z OŠ št. 2, ker smo zmagali in ostali brez poškodb. Skratka, bilo je zabavno.
- Naj dogodek je bil, ko je učiteljica dobila Matoha na hodniku, ko je šel k punci.
- Aerobika, ker jo je poučeval učitelj, ki poučuje thai-bo in jogo. V eni uri nam je pokazal veliko udarcev thai-boja in nas na koncu sprostil z jogo.
- Ko smo se ponesreči "zaklenili" v sobo, saj se je pokvarila kljuka. Klicali smo na pomoč in končno nas je neki mimoidoči rešil.

KRIŽANKI Z GESLOM

1. Kaj je bil Miško Kranjec?
2. Ogledali smo si grad...
3. Kdo je zgradil cerkev v Bogojini?
4. Katera ptica je značilna za Prekmurje?
5. Ob imenu Murska Sobota se spomnim na reko ...
6. Glavno mesto Prekmurja je ... Sobota.
7. Katera vera je značilna za Prekmurje?
8. V katerem kraju smo si ogledali mlin na Muri?
9. V Filovcih smo si ogledali lončarsko...

Grega Šoič, Danijel Bogdanović in Rok Trost, 7. b

1. Kraj, kjer smo si ogledali izdelke iz slame.
2. Žival, značilna za Prekmurje.
3. Svetovno znani slovenski arhitekt Jože ...
4. Klobuk, ki ga nosijo moški v prekmurski narodni noši.
5. Največja reka v Prekmurju.
6. Prekmurski pesnik, pisatelj, dramatik, režiser Franček ...
7. Žito, ki ga uporabljajo pri izdelovanju slame (lep sijaj).
8. Kraj, kjer je mlin na Muri, ki smo si ga ogledali.
9. Katero vero je širil Primož Trubar?

Edita, Cirila, Mira

KAZALO

TAM, KJER ŠTORKLJE GNEZDIJO	2
DIJAŠKI DOM V MURSKI SOBOTI	2
1. DAN	3
- Zaplešimo po prekmursko	
- Nocoj je edna luštna noč	
- Družabni večer	
2. DAN	5
- Rakičan – jahanje, vožnja z vlakcem	
- Lončarstvo	
- Astronomija in zvezde – kako romantično!?	
- Nočna mora	
3. DAN	7
- Spretni prsti??	
- Tekmovanje v športnih igrah	
- Halgato	
4. DAN	8
ZNAČILNE PREKMURSKE JEDI	9
PREKMURSKA GIBANICA	9
IN KAJ SMO JEDLI MI?	9
HIŠNI RED	10
KLIC V SILI	11
KAJ SMO POČELI V PROSTEM ČASU	11
ANKETA	11
- Kaj mi bo ostalo najbolj v spominu?	
- Kakšno se mi zdi Prekmurje?	
- Kaj mi je bilo všeč?	
- Kaj mi ni bilo všeč?	
NAJ FACA NA TABORU	14
NAJ DOGODEK NA TABORU	15
KRIŽANKI	16